

טמונה בפרשה

עלון שבועי לעידוד העיון והבקיאות בפרשת השבוע

לסדר את המגילה

לפניכם רשימת נושאי המגילה בסדר מעורבב, עליכם לסדרם מחדש לפי סדר המגילה. כשתצליחו, תקבלו מהאותיות חלק מפסוק מהמגילה.

ד. ביטול גזירת המן

ו. פעולות לביטול הגזירה

ז. ניצחון ישראל על הגויים

מ. משתאות אחשוורוש

ג. המלכת אסתר

ג. הצלחת אחשוורוש עקב מינוי מרדכי

למשנהו

ע. הצלת המלך על ידי מרדכי

ע. מפלת המן

ק. קביעת ימי הפורים לדורות

ר. גזירת המן להשמדת היהודים

" _ _ _ _ _ "

שאלה לסעודת החג

"והימים האלה נזכרים ונעשים"

במילה 'נזכרים' הכוונה לקריאת המגילה בפורים.

הגמרא (מגילה ג.) כותבת: 'מכאן סמכו של בית רבי שמבטלין תלמוד תורה ובאין לשמוע מקרא מגילה'.

ויש לבאר את דברי הגמרא, וכי קריאת המגילה אינה נחשבת אף היא לתלמוד תורה, ומדוע נחשב הדבר לביטול תלמוד תורה?

מטרת השאלה

הינה לעורר דיון סביב שולחן החג. ניתן לשלוח את תשובותיכם למערכת (בצרוף מקורות, אם ישנם) ובלי"נ אכתוב מן התשובות בעוד כחודש.

פנינים

"להיות כל איש שוור בביתו ומדבר כלשון עמו"

כיצד מתקשר החוק של "ומדבר כלשון עמו" לאירוע עם ושת? אם מלך היה שולח שליחים לקרוא לאשתו והיא היתה מכנה אותו בכינויי גנאי, אין ספק שלא היו השליחים מעבירים את המסר. ובמעשה ושת, עדיין לא היה חוק הקובע שיש לדבר בשפת הבעל, וכל אשה דיברה בשפת האם שלה. ושת היתה כשדית והשליחים היו פרסיים מן הסתם. ממילא, כששליחי המלך הביאו את דבר המלך, ענתה להם ושת בכשדית - שפה שהשליחים לא הבינו, לכן העבירו את דבריה כצורתם. כשחזרו למלך ואמרו את תשובתה למלך בפני כל שריו ואורחיו, הבושה היתה גדולה... לכן חוקק המלך חוק חדש - "להיות כל איש שוור בביתו ומדבר כלשון עמו", לא יהיו עוד מקרים שאשה תדבר בשפה זרה! (אלשיך)

"והשתיה כדת אין אונס כי כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש"

כתוב בגמרא (שבת פח.) שבימי אחשוורוש חזרו היהודים וקבלו עליהם לקיים את התורה מרצון. והיות שהקב"ה משלם מידה כנגד מידה, לכן ימי הפורים המה ימי רצון שהקב"ה משלים רצון כל אחד מישראל למלאות משאלותיו, כי אף הם קבלו עליהם עול תורה ברצון. ונרמז בפסוק: "והשתיה כדת אין אונס", כך: "השתיה" רומז על ימי הפורים כי שתיה מרובה מאכילה, וקבלו דת של תורה "באין אונס" רק ברצון. ומשום כך, "כי כן יסד המלך", היינו כיון שכן הוא שקבלו ברצון, גזר מלכו של עולם, "על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש", להשלים רצון כל אחד מישראל לטובה. (אמרי נועם)

"הרב את ריבנו והדן את דיננו והנוקם את נקמתנו"

נוסח זה נאמר בבית הכנסת לאחר סיום קריאת המגילה. ובתפילת 'על הניסים' בחנוכה אנו אומרים: "רבתי את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם". ויש לבאר מה ההבדל בין חנוכה ופורים לגבי נוסח הברכה, ומדוע אנו משנים פעם בלשון הווה ונוכח (הרב את ריבנו) ופעם בלשון עבר נסתר (רבתי את ריבם)? ויש לומר: א. בפורים היה הנס מתפילות בני"ו ותעניתם, ולכן כמו שהייתה התעוררות מלמטה, ולכן 'ריבנו' אבל בחנוכה הייתה השפעה מהשמי"ת לבדו ולכן כתוב רבתי את ריבם. ב. בחנוכה שתיקנו את הברכה כבר יצאו לגמרי ממלכות יוון והיה שייך לקבוע בלשון עבר אבל בפורים עדיין היו תחת מלכות אחשוורוש. ג. בפורים כל עם ישראל היו בגאולה והתפללו וצמו ולכן: 'ריבנו', אבל בחנוכה רק קומץ יצאו להילחם ביוונים ולכן אנו אומרים: 'ריבם'. ד. בפורים הברכה נאמרת אחר קריאת המגילה ולכן אין צורך בסיפור הנס אלא בהודאה ולכן נקבעה ההודאה לדורות הרב את ריבנו, אבל בחנוכה מלבד ההודאה הוצרכנו גם לספר הנס ותיקנו להודות ע"י סיפור הנס בדרך לשון נסתר כלפי החשמונאים. ה. על הניסים הוא הודאה על הנס של חנוכה ולכן אומרים בלשון עבר, ואמנם ברכת הרב את ריבנו היא ברכה והוא באופן כללי. (הגרח"ק זצ"ל) (ע"פ תשובות הקוראים הנכבדים שליט"א לשאלה לסעודת פורים' תשפ"א)

גם לפורים
ולכל
החגים!

ניתן להשיג ב"מקרא" הוצאה לאור, ובטלפון:
052-7665775

חדש! ניתן להזמין חוברות של חומש בודד מתוך הספר כמזכרת מאירועים

ישנו ביקוש רב בבתי כנסת ברחבי הארץ לקבל את העלון לקהילתם. זו ההזדמנות שלכם לזכות בהפצת תורה! השתתפו באמצעות העברה לבנק לאומי (10) סניף 905 חשבון 5055271 ע"ש 'ביין'.

חידון א' ת'

התשובה לכל שאלה מתחילה באות המופיעה בתחילת השורה

- א. המלך והמלכה
- ב. שנים משבעת סריסי המלך
- ג. "ופרשת ___ מרדכי אשר ___ המלך"
- ד. "יצא ___ מלכות מלפניו ויכתב ב ___"
- ה. מספר זה קראו לפני אחשוורוש כששנתו נדדה
- ו. המלכה הראשונה, שלהתייצב מיאנה
- ז. משבעת סריסי המלך
- ח. זכור לטוב
- ט. אסתר הייתה -
- י. "___ העיתים... דת ודין"
- כ. "והשתיה ___ אין אונס"
- ל. "ביום השביעי כטוב ___ המלך ביין"
- מ. שם נוסף להמן
- נ. "ויאמרו ___ המלך משרתיו יבקשו למלך ___"
- ס. "וישלח ___ אל כל מדינות המלך"
- ע. "ויבוקש הדבר וימצא ויתלו שניהם ___"
- פ. גורל
- צ. "והעיר שושן ___ ושמחה"
- ק. "___ ו ___ היהודים עליהם ועל זרעם"
- ר. "___ והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר"
- ש. "___ ועשרים ומאה מדינה"
- ת. "בלבוש מלכות ___ וחור... ו ___ בוץ וארגמן"

חידון א' ת' הפוך

התשובה לכל שאלה מסתיימת באות המופיעה בתחילת השורה

- א. שבעה מבני המן, שנתלו כמוותו כמובן
- ב. "___ הדבר בעיני המלך"
- ג. מאבות אבותיו של המן, ועליו שאל היה רחמן
- ד. נפל על כל העמים, מפני היהודים
- ה. שני דברים שאחשוורוש עשה
- ו. מדינה המוזכרת במגילה
- ז. מסריסי המלך
- ח. כך יצא המן מהמשתה הראשון של אסתר
- ט. מכליו של המלך אחשוורוש
- י. "חיל פרס ___"
- ך. העביר הודעות בין אסתר והמן (וי"א שזהו דניאל)
- ל. אביה של אסתר
- ם. אסתר ציוותה על שלושה ימים כאלו
- ן. עיר הבירה, שם עיקר הנס ארע
- ס. אחשוורוש שם אותו על הארץ ואיי הים
- ע. מרדכי לא קם ולא ___ מפני המן
- ף. לאחר שהרכיב את מרדכי, המן ___ אל ביתו
- ץ. אחד מלבושי מרדכי
- ק. בלבוש בזה אין לבוא לפני שער המלך
- ר. "איש ___ ואויב המן הרע הזה"
- ש. אשתו של המן
- ת. כינוי נוסף למגילה

ואלה שמות

"ונתון הלבוש והסוס"

איך קראו לסוס של המלך שעליו רכב מרדכי כשהובילו המן? (התשובה במדור התשובות)

מן המדרש

שמונים ומאת יום, יום אחרון כיום ראשון. מעשה באדם אחד שהיה שמו ברבוהין, שהלכו אליו רבותינו (ור"ע ביניהם) לאסוף כסף לצרכי החכמים. כשהתקרבו לביתו, שמעו שנערו שואלו מה לקנות לארוחה הקרובה. השיב לו שיקנה 'טרוקסימון' (מין ירק זול ופשוט). המשיך ושאל האם יקנה ממה שנקטף היום שנמכרת מידה אחת במנה או משל אתמול שנמכרות שתיים במנה. אמר לו שיקנה מהשתיים במנה, שהם כמושים וזולים יותר. אמרו זה לזה, מה יש לנו לחפש אצל זה (שהוא קמצן גדול אף על עצמו או שירד מנכסיו), נלך קודם ונגבה משאר אנשי העיר, ואחר כך ניכנס לבקרו. הלכו וגבו בעיר, ובאו אצלו ואמרו לו שהם גובים כסף למצווה. אמר להם לכו לאשתי ותאמרו לה שתתן לכם כלי מידה מלא בדינרים. כשבאו אצלה ואמרו לה את דברי בעלה שאלה אותם האם אמר להם שתתן להם כלי מלא מחוק או גדוש? ענו לה שאמר בסתם מבלי לפרט. אמרה שהיא תתן להם גדוש, ואם יתרבר שהתכוון למחוק תשלם היא את ההפרש מכתובתה. כשחזרו אליו לברכו ולהודות לו, הוא שאל אותם האם אשתו נתנה להם כלי גדוש או מחוק. סחו לו את דבריה. אמר להם: 'אכן כך היה בדעתי לתת לכם, אבל מדוע לא באתם אלי ראשון כהרגלכם?' סיפרו לו אודות השיחה ששמעו בינו לבין נערו לגבי הטרוקסימון, ושאמרו בלבם שמי שיש לו כל כך הרבה ממון הוא יאכל טרוקסימון מהסוג הזול? ענה להם שבהוצאות עצמו הוא מקמץ כעני, אך למצוות בוראו אין הוא מקמץ כלל. (ע"פ אסתר רבה)

מילה במילה

לקח מן העוגה נתח,
ושכר על מעשהו לקח,
לכסף ולדב נמשלים,
ומצוי עם עופות דורסים.

המונח המבוקש הינו מילה
בת 3 אותיות המופיעה במגילה.
אשר כל שורה בחידה
רומזת להקשר שונה שלה.
(יתכן כתיב חסר וחילופי אותיות
בעלי הגיה דומה)

התשובה תתפרסם אי"ה בגליון הבא

ושפני טמוני חול

מיצד יתכן קריאת המגילה בשבת ויצא בה ידי חובתו?

"זהמן נדהף אל ביתו אבל וחפוי ראשי"

מדוע הדגישה המגילה דווקא את מצב ראשו של המן? ויש לבאר בדרך צחות, שלהמן לא היו איברים אחרים פרט לראש, שהרי הוא שקר ואין לו רגלים, בטן לא היה לו, שכתוב: 'בטן רשעים תחסר', וידים לא היו לו, שהרי היה עבדו של מרדכי ומה שקנה עבד קנה רבו, דהיינו שאף 'יד' לו היה לו. (יקרא דאורייתא)

"על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור"

נקרא היום 'פורים' בלשון רבים, משום שיש שני ימים שונים למצוותיו, לבני הפרזים ולבני המוקפים.

שעשועי דאורייתא

"גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים"

חוץ מאחשוורוש, ושתי ואסתר, על מי בתנ"ך כתוב

שערך משתה?

מצאו נא במגילה:

1. מילה בת אחת עשרה אותיות. (ועוד 2 כאלו בנ"ך!)
2. שש עשרה מילים רצופות עם האות א'!
3. את אותה המילה המופיעה שלוש פעמים בפסוק אחד וכל פעם בניקוד שונה.
4. על כמה אנשים נאמר שמתו?
5. ארבע מילים רצופות שמסתיימות באות ו'.
6. מילה ובה שלוש אותיות שונות המופיעות פעמיים.
7. פסוק ובו המילה 'המלך' ארבע פעמים.

שמיאות מי יבין

לפניכם פסוק מן המגילה שנפל בו שיבוש, התשכילו להבין מהו?

1. "ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות ועטרת זהב גדולה ותכריך בוץ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה"
2. "ליהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר כן תהיה לנו"
3. "וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי היושב בשער המלך"

תשובות

ושפני טמוני חול - תשובה לגיליון קודם: איך יתכן שבתענית לא יאמרו אבינו מלכנו כלל? ובאיזו אין אומרים בדרך כלל במנחה? - בתשעה באב לא אומרים. ובתענית אסתר לא אומרים במנחה. (רק כשמקדימים את התענית אומרים) **לסדר את המגילה** - "מנער ועד זקן". **חידון א' ת'** - אחשוורוש אסתר, בזתא בגתא, גדלת גדלו, דבר דתי, הזיכרונות, ושתי, זתר, חרבונה, טובת מראה, יודעי, כדת, לב, ממוכן, נערי נערות, ספרים, על עץ, פור, צהלה, קימו קבלו, רוח, שבע, תכלת תכריך. **חידון א' ת' הפוך** - פרשנדתא אספתא פורתא אדליא ארידתא פרמשתא ויזתא, וייטב, אגג, פחד, משתה הנחה, הודו, שעשגזו, שמח, שרביט, ומדי, התך, אביחיל, צום, שושן, מס, זע, נדחף, בוץ, שק, צר, זרש, אגרת (הפורים). **שעשועי דאורייתא** - לוט למלאכים, אברהם בהגמל יצחק, לכן בנישואי לאה, אבימלך ויצחק, פרעה ביום הולדתו, שמשון, נבל, דוד לאבנר ולאנשיו, שלמה לכל עבדיו, בני איוב. 1. "והאחשדרפנים". ביחזקאל: וכעלילותיכם, ובתועבותיהן. 2. "ואת אספתא ואת פורתא ואת אדליא ואת ארידתא ואת פרמשתא ואת אריסי ואת ארידי ואת ויזתא". 3. "אשר הגלה מירושלם עם הגלה אשר הגלתה... אשר הגלה". 4. 75813. 5. "קרהו ויאמרו לו חכמיו". 6. "ותתחלחל". 7. "כל עבדי המלך ועם מדינות המלך ידעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר יושיט לו המלך את שרביט הזהב ויחיה ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלוש יום". **ואלה שמות** - שיפגזו. (תרגום שני) **מילה בפרשה תצוה** - יותר. "כשהמורה לא יקפיד" - לא יקפיד = יותר, "וישתחרר חתול מפחיד" - ישתחרר מכבלי = יותר, "אז יאופשר הדבר" - יאופשר = יותר לעשותו, "אם ישאר רק העכבר" - ישאר = יותר, כמו: "יותר יעקב לבדו". **שמונות במגילה** - 1. חמאה - "וימלא המן חמה" 2. "היושבים ראשונה" 3. "כרעים ומשתחוים" 4. "שושן הבירה" 5. "את אשר נגזר עליה" 6. "למגדול ועד קטן", "והאיש מרדכי הולך וגדול" 7. "ונהפוך הוא" 8. כסף אשכול - "כסף אשכול" 9. "לשלוח יד" 10. "ובביזה לא שלחו את ידם" 11. קלשון - "ומדבר כלשון" 12. 'דברים המצחצחין' (רש"י) 13. "וכשר הדבר" 14. "עמודי שש" 15. "כרשנא" (כר שינה) 16. "חור כרפס ותכלת" 17. "ויבהל את מנותיה" 18. "הפיל פור" 19. "כיכר כסף" 20. המנהג לאכול בפורים אזני המן 21. "ונחתום בטבעת המלך" 22. "ונשלוח ספרים" 23. "ושהם עולים ועולים עד לרקיע ועד הכוכבים" (רש"י) 24. רדיד אלומיניום - "גלילי כסף" 25. "נדחף אל ביתו" 26. דגל אתיופיה - "את יופיה" **שאלה לשלחן השבת יתרו** - שאלנו: מה כיבוד הורים עשה דמא בן נתינה, הלא בוודאי מעדיף אביו שיעירנו עבור רווח כה רב, ואפילו יגרום לאביו צער בכך שלא העירו? כמה מעיקרי התשובות שהתקבלו במערכת: 1. דמא ידע שנתינא לא רצה שיעיר אותו אפי' עבור רווח כספי גדול. ע"כ שנתינא היה שוטה. ורואים שבכיבוד אב, אע"פ שבאמת אין זה טובת האב שלא יעיר אותו. אבל אם זהו הרצון של האב, חייב לעשות כן. (הגר"מ פיינשטיין זצ"ל) 2. גוי אינו מסוגל להיפרד מתענוג נוכחי עבור תענוג שמובטח לבוא לו בעתיד ואף אם גדול פי כמה מהתענוג שיש לו עתה, ולכן היה עדיף לו ההנאה הנוכחית של השינה מאלפי זהב וכסף שהיו נותנים לו חכמים בעתיד. 3. יש לחלק בין רווח לאב לרווח לבן. (ספר חסידים) 4. אך נהג שלא כדן - אבל כוונתו הייתה לשם כיבוד אביו. 5. אם לא יספר לו לאחר מכן שהפסיד כסף - לא יצטער האב כלל.

ניתן להשיג את העלון:

במייל: ע"י שליחת מייל בקשה אל: temunabaparashah@gmail.com - מלמדים, תלמודי תורה ובתי ספר - נא ציינו זאת.

ב: 'לדעת', 'אידישער וינקל' (באידיש) ו'דרשו'.

בירושלים: בחנות 'פיצוחי בית ישראל' רח' בית ישראל 1, ובמערכת.

העלון מגיע מדי שבוע לעשרות אלפי משפחות וילדים, המשתמשים

בו ללימוד משותף סביב שולחן השבת.

מעוניינים להקדיש את העלון לכל מטרה? צרו קשר עם המערכת, או טלפנו: 052-766-5775

© כל הזכויות שמורות לאהרן בייך

ניתן לשלוח תגובות, רעיונות והערות למערכת:

קויפמן 17, ירושלים

temunabaparashah@gmail.com

זהו חידון משעשע מתמונות הרומזות על פסוקים ומושגים מהמגילה ומושגי החג.
(תוכלו למצוא תשובות במדור 'תשובות')

אדגיש, כי אין הכוונה להמחיש את הפסוקים כלל, אלא רק בדרך רמז וכפל לשון. (מומלץ לציין זאת לילדים)
אשמח לקבל רעיונות, חיזוקים והערות: temunabaparashah@gmail.com
כמו"כ להצטרפות לרשימת התפוצה ולהקדשות ניתן לשלוח בקשה למייל הנ"ל.

טמונות במגילה

מקרא רמת קושי: רגיל קשה

1

2+

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

'מחשבה טובה'

התשובה לטמונה זו
תתפרסם בע"ה בגיליון הבא

תשובה לגיליון הקודם
"והגרת אותם" (כט,ט)

טמונה בפרשה

עלון שבועי לעידוד העיון והבקיאות בפרשת השבוע

פרשת כי תשא

לסדר את הפרשה

לפניכם רשימת נושאי הפרשה בסדר מעורב, עליכם לסדרם מחדש לפי סדר ההתרחשויות בפרשה. כשתצליחו, תקבלו מהאותיות חלק מפסוק מהפרשה.

- ב. כעס השי"ת ומשה מפייעו
- ד. שלא לילך אחרי עובדי ע"ז
- ה. הציווי לפסול לוחות שניים
- ה. מעשה הקטורת
- ה. מעשה הכיור
- ת. ציווי קדושת שמן המשחה
- ל. חטא העגל
- ל. בקשת משה לראות את כבוד ד'
- י. משיחת המשכן וכליו
- מ. מחצית השקל כסף הכיפורים
- צ. מרכיבי שמן המשחה
- ק. י"ג מידות של רחמים
- ק. שמירת השבת
- ק. עונשם של החוטאים בעגל
- ש. כתיבת התורה ע"י משה וקדושתו
- ש. שבירת הלוחות
- ש. סיכום מעשה המשכן ובניו

שאלה לשולחן השבת

"לא תבשל גדי בחלב אמו"

הגמרא במסכת חולין (ק"ג): מביאה, שמה שנאמר 'גדלי היינו לאו דווקא גדי, אלא כל מקום שנאמר בו גדי הכוונה אף לפרה ורחל (בהמות) וכד'. ויש לבאר מדוע באמת בחרה התורה להתבטא בצורה זו העלולה להטעות, ולא כתבה במפורש: 'לא תבשל בשר בחלב'?

מטרת השאלה הינה לעורר דיון סביב שולחן השבת. ניתן לשלוח את תשובותיכם למערכת (בצרוף מקורות, אם ישנם) ובל"נ אכתוב מן התשובות בעוד כחודש.

פנינים

"ויתן על פניו מסוה: ובבא משה לפני ד' לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו"

משה רבינו היה אמנם העניו מכל האדם, אך הרי היה גם מלכם ומנהיגם של ישראל ומלך הרי חייב לנהוג בנימוסים מסוימים, לשמור על כבודו ולגלות פנים של חומרה, (מלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול) - היה אנוס אפוא להסוות את עצמו ולהסתיר את הענווה שלו מתחת למסכה של ממשלה וכבוד מלכות, זה היה המסוה המוזכר בפסוק. אולם, בבואו "לפני ד' לדבר אתו", היה מסיר מעליו מסוה זה ועומד לפניו עניו ושפל ברך, כפי שהוא היה באמת. (רבי עקיבא איגר)

"הנה מקום אתי ונצבת על הצור"

כשר' יהודה מאיר שפירא הגיע בגיל 24 לשמש כרב בעיר גלינא באייר תרע"א, דרש את דרשתו השנייה בקהילה ביום ראשון פרשת אהו"ק. בית הכנסת היה מלא מפה לפה ביהודים מכל מחנות העיר, מר' בצלאל יהושע מגלינא ועד נציגים מהחוגים הציונים הפושרים שבאו להתרשם מדמותו של הרב החדש. הרב פתח את דבריו בפסוק: "הנה מקום אתי ונצבת על הצור והיה בעבור כבודי ושמתוך בנקרת הצור", וכך פירש את הדברים ע"פ משנתו ותפיסת עולמו: כל רב ומנהיג בישראל צריך לאחוז בשתי קצוות: כאשר הדבר נוגע לכבוד שמים, עליו ללחום את מלחמת ה' כנגד המחבלים בכרמים ולאחוז בדרך התקיפות והרוממות ללא מורא ומשוא פנים. אבל בפנימיותו בעניינים שבין אדם לחברו, עליו לאחוז במידת הענוה, הרוך והשפלות. וכך אמר הקב"ה למשה: 'הנה מקום אתי' - כאשר אתה בא ללחום את מלחמת ה' על ענייני כבוד שמים, אזי: 'ונצבת על ראש הצור' - עליך לעמוד בגלוי ובגאון, תקיף כצור חלמיש. אך 'והיה בעבור כבודי' - כאשר אין הדבר נוגע לכבוד שמים אלא בעניינים שבין אדם לחברו, אזי: 'ושמתוך בנקרת הצור', עליך לכופף עצמך ולהיות נסתר ושפל ברך. (אמרי דעת)

"וירד משה מן ההר ושיני להת עדת בידו"

ידוע שמשה רבינו ירד עם הלוחות השניות ביום הכיפורים והביא אותן לבני ישראל. ויש לבאר כיצד היה מותר למשה להביא את הלוחות ביום הכיפורים והרי לכאורה היה להר סיני דין של רשות היחיד ואילו מחנה ישראל היה חשוב כרשות כרבים והיאך הותר לו להוציא מרשות היחיד לרשות הרבים לפי הדעה האוסרת על טלטול ביום הכיפורים? ויש לומר: א. היה זה בציווי מיוחד מהקב"ה. ב. משום שלא היה לו עקירה שהרי הקב"ה הטעינו את הלוחות. ג. לרמב"ם כשבני ישראל היו במדבר לא היה למדבר דין של רשות הרבים. ד. מפאת קדושת הלוחות הרי אסורים בהנאה ולא הוציא כדרך המוציאים. ה. כתב הלוחות היה מסייע למשה להרים אותם שהרי כשפרחו מיד השליכם, והיו כמו נפש בגוף ואנו אומרים שהחי נושא את עצמו. ו. נקבע ליום הכיפורים רק מכאן ולהבא. ז. ע"פ השיטה שאין איסור בטלטול מרשות היחיד לרשות הרבים מדאורייתא. ח. אכן לא הוציא ואתם ממקום קבלתם עד מוצאי יום הכיפורים. (צפנת פענח) (ע"פ תשובות הקוראים הנכבדים שליט"א לשאלה לשולחן שבת' תשפ"א)

עזמינים עכשיו לאפיקומן!

ניתן להשיג ב"מקרא" הוצאה לאור, ובטלפון:
052-7665775

חדש! ניתן להזמין חוברות של חומש בודד מתוך הספר כמזכרת מאירועים

ישנו ביקוש רב בבתי כנסת ברחבי הארץ לקבל את העלון לקהילתם. זו ההזדמנות שלכם לזכות בהפצת תורה!

השתתפו באמצעות העברה לבנק לאומי (10) סניף 905 חשבון 5055271 ע"ש 'ביין'.

חידון א' ת'

התשובה לכל שאלה **מתחילה** באות המופיעה בתחילת השורה

- א. הוא אולץ לעשות את העגל
- ב. מבוני המשכן
- ג. מידת השקל שווה לעשרים _____
- ד. שבטו של אהליאב בן אחיסמך
- ה. שם נטה משה את אהלו אחר מעשה העגל
- ו. "השביעי, שבת _____"
- ז. העגל היה עשוי מ- _____
- ח. משמותיו של הר סיני - הר _____
- ט. "ויאמר אני אעביר כל _____ על פניך"
- י. משרת משה _____, לא _____ מתוך האוהל (לשון הפסוק)
- כ. מכלי המשכן שדרך עשייתם מפורש בפרשתנו
- ל. הרגו איש את אחיו ואיש את רעהו
- מ. משה שם על פניו, כדי שלא יפחדו מלגשת אליו
- נ. החומר ממנו עשוי הכיור, שעמד במשכן הטהור
- ס. "ועלית בבקר אל הר _____"
- ע. "נצר חסד לאלפים נשא _____ ופשע"
- פ. "ויאמר ד' אל משה _____ לך שני לוחות אבנים"
- צ. המקום עליו עמד משה בראותו את כבוד ד'
- ק. ממרכיבי שמן המשחה
- ר. ד' מילא את בצלאל ב- _____
- ש. "ימים יעשה מלאכה וביום השביעי _____"
- ת. "את מזבחותרם _____ ואת מצבותם _____ ואת אשריו _____"

חידון א' ת' הפוך

התשובה לכל שאלה **מסתיימת** באות המופיעה בתחילת השורה

- א. "ויעבור ד' על פניו _____"
- ב. מבוני המשכן
- ג. כל אחד משלושת הרגלים קרוי - _____
- ד. "לך _____ כי שחת עמך"
- ה. ממרכבי הקטורת (2)
- ו. "_____ בני ישראל את השבת"
- ז. אחד משבעת עממי ארץ ישראל (כנען, חת וכו')
- ח. שמן המשחה נעשה מעשה _____
- ט. "והדל לא _____ ממחצית השקל"
- י. "לא תבשל _____ בחלב אמו"
- י. "שלוש פעמים בשנה יראה כל _____"
- ל. זה יתנו כל העובר על הפקדים, כל גבר ביהודים
- מ. שם כולל למרכיבי הקטורת
- נ. השי"ת ירד ב- _____
- ס. אחד משבעת עממי ארץ ישראל (כנען, חת וכו')
- ע. משה ראה את העם "כי _____ הוא"
- ף. "בני נמנו ע"י מטבעות כדי שלא יהיה בהם - _____"
- ץ. "ובחרושת אבן למלאות, ובחרושת _____ לעשות"
- ק. כך שוחקים את הקטורת
- ר. "כל _____ רחם לי"
- ש. מילה נרדפת ל'איחר'
- ת. "הנה אנכי _____, נגד כל עמך אעשה נפלאות"

ואלה שמות

"את חג המצות תשמור"

היכן קרוי חג הפסח כשם של חג אחר? (התשובה במדור התשובות)

מן המדרש

מעשה ברבי יוחנן שהיה עולה מטבריא לצפורי, עם רבי חייא תלמידו, וכשרבי יוחנן ראה כרם, אמר לר' חייא, 'איך אתה רואה כרם זה שהיה שלי ומכרתי אותו בכך וכך'. אותה שעה בכה רבי חייא בר אבא ואמר לו, 'לא הנחת לעת זקנותך כלום'. אמר לו, 'וכי קלה היא בעיניך, שמכרתי דבר שנברא בששה ימים, וקניתי דבר שניתן לארבעים יום, עולם כולו ומלואו נברא בו' ימים, אבל התורה ניתנה למ' יום'. לחם לא אכל, אבל מלחמה של תורה אכל, ומים לא שתה, אבל מימיה של תורה שתה, והיה למד תורה ביום, ופושט אותה בינו לבין עצמו בלילה, ולמה היה עושה כך, אלא ללמד את ישראל שיהו יגיעים בתורה ביום ובלילה. רבי שמעון בן לקיש היה אומר לתלמידו, 'בוא ולמדו תורה דשחרין ודקרין בלילה'. ורבי יוחנן היה אומר לתלמידו 'בוא ולמדו תורה דאימטין'. אלא אעפ"כ מודה היה רבי יוחנן שאין רינה של תורה אלא בלילה, שנאמר: 'קומי רני בלילה', וכן הוא אומר: 'ותקם בעוד לילה'. ורבנן אמרו ביום ובלילה, שנאמר: 'ויהי שם עם ד' ארבעים יום וארבעים לילה', לכך התקינו חכמים שיהו המשנין יושבים בבוקר ובערב, לקיים מה שנאמר: 'לא ימוש ספר התורה הזה וגו'. (ע"פ מ"ר)

מילה בפרשה

**הגוף הכלכלי המנהל,
את הסכום הבסיסי גואל,
כשהוציא אותו מהפינה,
אז זרח והאיר כפינה.**

המונח המבוקש הינו מילה
בת 3 אותיות המופיעה בפרשה.
אשר כל שורה בחידה
רומזת להקשר שונה שלה.
(יתכן כתיב חסר וחילופי אותיות
בעלי הגיה דומה)

התשובה תפרסם אי"ה בגיליון הבא

ושפני טמוני חול

מתי מספיק שיהיו 6 אנשים מתענים בבית הכנסת כדי לקרוא 'ויחל' ומתי אומרים שצריכים דווקא שבעה או יותר?

יותר?
* * * *

"למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה"

יש לבאער מדוע אמר להרג אותם דווקא בהרים, כתוב בגמרא (שבת פח.) 'ויתיצבו בתחתית ההר, אמר רב אבדימי בר חמא בר חסא, מלמד שכפה הקב"ה עליהם את ההר כגיגית, ואמר להם אם אתם מקבלים התורה - מוטב, ואם לאו - שם תהא קבורתכם'. ולכן מאחר שבחטא העגל הסירו מעליהם קבלת התורה, חזר עליהם העונש הקבורה ע"י ההר וזהו ההריגה באמצעות ההרים, ולכלות אף את זרעם בכך.

שעשועי דאורייתא

"ויטחן עד אשר דק"

היכן עוד בתורה מצינו שדבר נטחן?

* * * *

מצאו נא בפרשה:

1. שתי אותיות גדולות (רבת).

2. שני אנשים המוזכרים לראשונה בפרשתנו.

3. תשע עשרה מילים רצופות שנזכרות פעמיים.

4. ארבע אותיות רצופות העוקבות בסדר הא' ב'. (לא באותה מילה)

באותה מילה)

5. את שמותיהם של ארבעה מהשבטים.

6. את אחד משני הפסוקים הבודדים בתורה שמתחילים באות ס'.

שמיאות מי יבין

לפניכם פסוק מן הפרשה שנפל בו שיבוש, התשכילו להבין מהו?

1. "ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי הגרגשי החוי והיבوسی"

2. "ומשה יקה את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש משה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה"

תשובות

ושפני טמוני חול - תשובה לשבוע שעבר: קריאת המגילה בשבת: א. חת"ס סובר שהמקדים מפלג המנחה בשבת מפאת אונסו. ב. פורים ביום שישי ולא קראו במגילה וקיבלו ע"ע שבת. (פמ"ג. וכן ביום ב' של ר"ה שלא תקעו - יתקעו בשבת) **לסדר את הפרשה** - "מחצית השקל בשקל הקדש". **חידון א' ת'** - אהרן, בצלאל, גרה, דן, הרחק מן המחנה, וביום וינפש, זהב, חורב, טובי, יהושע ימיש, כיור, לוויים, מסוה, נחושת, סיני, עוון, פסל, צור, קנמון, רוח אלוקים, ששת שבת שבתון, תתוצון, תשברו, תכרותון. **חידון א' ת' הפוך** - ויקרא, אהליאב, חג, רד, חלבנה לבונה, ושמרן, פריז, רוקח, ימעיש, גדי, זכור, מחצית השקל, סמיסממנים, ענן, יבוס, פרוע, נגף, עץ, הדק, פטר, בושש, כורת ברית. **שעשועי דאורייתא** - המן ומנחות מסוימות. 1. "נצר", "אחר". 2. בצלאל ואהליאב. 3. "עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו". 4. "ויכל משה". 5. "כל בני לוי", "למטה יהודה", "עד אשר דק", "למטה דן". 6. "סרו מהר מן הדרך...". (השני בפרשת שלח: "סלח נא לעון העם הזה...") **ואלה שמות** - "בראשון בארבעה עשר יום לחדש יהיה לכם הפסח חג שבעות ימים מצות יאכל" (יחזקאל מה, כא). **מילה במגילה אסתר** - פרס. "מן העוגה לקח נתח" - פרס פרוסה מן העוגה, "ושכר על מעשהו לקח" - מילה נרדפת ל'שכר'-'פרס', "לכסף ולדב נמשלים" - מלכות פרס נמשלה במקורות לכסף ולדב. "ומצוי עם עופות דורסים", בפרשות שמיני וראה נמנה ה'פרס' כעוף טמא. **שמונות בפרשה** - 1. "ככוכבי השמים" (לב, יג). 2. "ממולח" (ל, לה). 3. "לא שתו איש" (לג, ד). "ומים לא שתה" (לד, כח). 4. טיסה- "כי תשא" (בהברה אשכנזית) (ל, יב). 5. קנמון בשם" (ל, כג). 6. "לא תבשל גדי בחלב אמו" (לד, כו). 7. 'קל וחומר לכסא של רגל אחד' (רש"י לב, יג). 8. "ויקמו לצחק" (לב, ו). 9. "והמתב" (לב, טז). 10. קולה+נותחה+לושה= "קול ענות חלושה" (לב, יח). 11. 'מטבע של אש' (רש"י ל, יג). 12. "בשמים ראש" (ל, כג). 13. "ולא שתו איש עדין" כתרים שנתנו להם בחורב' (רש"י לג, ד). 14. למחוק - "מחני נא מספרך" (לב, לב). 15. "ושחלת", "ובלשון המשנה קרוי צפורן, וזהו שתרגם אונקלוס וטופרא' (רש"י ל, ג). **שמונות בהפטרה** - 1. "והרבתי את פרי העץ" (ל, ל). 2. "והסירותי את לב האבן... ונתתי לכם לב בשר" (ל, כו). 3. "יושבים על אדמתם" (ל, יז). 4. "וזרקתי עליכם מים" (ל, כה). **שאלה לשלח השבת משפטים** - שאלנו: מדוע דווקא האוון נבחרה להיענש ולא העין, הלא אף היא ראתה את הקולות בהר סיני? כמה מעיקרי התשובות שהתקבלו במערכת: 1. לא תובעים את האדם על ראייה ניסית. 2. העין יכולה לתרץ שאינה רגילה בשמיעת דברים ולכן לא הפנימה היטב. 3. זכו למדרגה מיוחדת בשערי הבינה ששורשה דווקא באוון. 4. רק שתי הדברות הראשונות היו מפי הגבורה בצורה של רואים את הקולות. 5. כעין זה, רק את עשרת הדברות ראו, אבל לא את: "לא תגנובו", ואת: "לי בני ישראל עבדים". 6. הוצרכו לראות רק כדי להבין את המשמעות (לא תרצח' ולא - 'לו תרצח'). 7. והאוון חשובה יותר מהעין, (סימא את עינו נותן לו דמי עינו, חרשו נותן לו דמי כולו) ובכוח השמועה הטובה לדשן עצם, הרי התביעה גדולה יותר על האוון שנבלעת השמיעה דרכה באיברים.

ניתן להשיג את העלון:

במייל: ע"י שליחת מייל בקשה אל: temunabaparashah@gmail.com - מלמדים, תלמודי תורה ובתי ספר - נא ציינו זאת.

ב: 'לדעת', 'אידישער וינקל' (באידיש) ו'דרשו'.

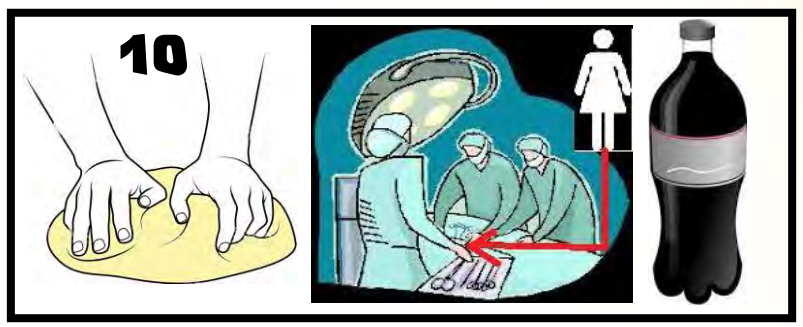
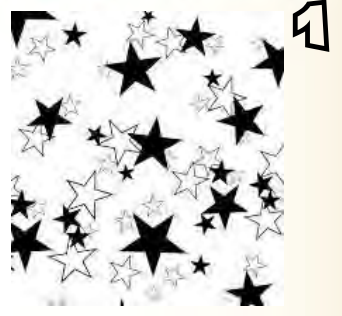
בירושלים: בחנות 'פיאוחי בית ישראל' רח' בית ישראל 1, ובמערכת.

זהו חידון משעשע מתמונות הרומזות על פסוקים ומושגים מהפרשה ומפירוש רש"י.
(תוכלו למצוא תשובות במדור 'תשובות')

אדגיש, כי אין הכוונה להמחיש את הפסוקים כלל, אלא רק בדרך רמז וכפל לשון. (מומלץ לציין זאת לילדים)
אשמח לקבל רעיונות, חידוקים והערות: temunabaparashah@gmail.com
כמו"כ להצטרפות לרשימת התפוצה ולהקדשות ניתן לשלוח בקשה למייל הנ"ל.

טמונות בפרשה

מקרא רמת קושי: רגיל קשה

מחשבה טובה

התשובה לטמונה זו תתפרסם בע"ה בגיליון הבא

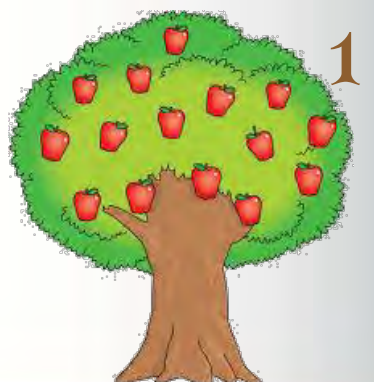
תשובה לגיליון הקודם "אין הצר שוה" (בז)

"ויהי דבר ד' (יחזקאל ל"ז ט"ז)

הפטרת פרה

טמונות בהפטרה

© כל הזכויות שמורות לאהרון בין.

עדיין ניתן לרכוש את משחק ה'חדר בריחה' המבוקש!
חידות ומשימות לכל הגילאים לחוויה משפחתית מושלמת! - לפרטים ולהזמנות: 052-766-5775